

Pag-aaral ng Bibliya

Aralin para sa Marso 1

Dalawang Dakilang Utos

Pangunahing Talata: "At lumapit ang isa sa mga eskriba, at nang marinig niya silang nagtatalong magkasama, at mapansin niyang masalese siyang tumugon sa kanila, ay nagtanong sa kaniya, Alin ang unang utos sa lahat?"

Marcos 12:28

Piniling Kasulatan:

Marcos 12:28-34

Bago ang aral ngayong araw, hinarap si Jesus sa bakuran ng Templo ng mga punong pari at matatanda, na nagtanong kung sa anong kapangyarihan siya nangangaral. (Marcos 11:27,28). Bilang tugon, ibinigay ni Jesus sa kanila ang Parabula ng masasamang mag-uupa, kung saan pinatay ng masasamang tagapag-alaga ang anak ng may-ari ng ubasan. Sa pamamagitan ng parabula, malinaw na tinukoy ni Jesus ang mga pinunong relihiyoso ng mga Hudyo bilang yaong magpapatay sa Anak ng Diyos, upang mapanatili ang kanilang kapangyarihan at awtoridad sa mga tao. Tumugon si Jesus, ayon sa nakatala sa ebanghelyo ni Mateo, "Aalisin sa inyo ang kaharian ng Diyos at ibibigay sa isang bansang magbubunga nito." Mateo 21:43

Dahil dito, nagalit ang mga Pariseo at iba pang pinuno ng mga Hudyo at sinubukang patibagon si Jesus sa pamamagitan ng iba't ibang tanong. Tinanong ng mga Pariseo kung legal bang

magbayad ng buwis kay Cesar, na sinagot naman ng Guro, "Ibigay ninyo kay Cesar ang sa kay Cesar, at kay Dios ang sa Dios." (Marcos 12:13-17). Tinanong naman ng mga Saduséo si Jesus kung alin sa pitong magkapatid na nag-asawa sa iisang babae ang magiging asawa niya sa kaharian. Dahil sa kanilang hindi paniniwala sa muling pagkabuhay ng mga patay, sumagot si Jesus, "Mali kayo dahil hindi ninyo kilala ang mga Kasulatan, at hindi ninyo kilala ang kapangyarihan ng Diyos." Marcos 12:24

Namangha sa mga sagot ni Jesus, isang "eskriba" ang nagtanong ng tanong na nakatala sa ating Pangunahing Bersikulo, marahil nang buong taos-puso. Sumagot si Jesus, "Ang pinakamahalagang utos ay ito: Makinig, O Israel! Ang Panginoon na ating Diyos ang nag-iisang Panginoon. At dapat mong mahalin ang Panginoon mong Diyos nang buong puso, buong kaluluwa, buong pag-iisip, at buong lakas. (Marcos 12:29,30). Napakakumpleto ng pahayag na ito ni Jesus, na hinango nang direkta mula sa Deuteronomio 6:4,5.

Lumampas si Jesus sa tanong ng eskriba, at ipinahayag na ang Ikalawang Utos ay kaugnay ng Una, ito nga, "Mahalin mo ang iyong kapuwa na parang iyong sarili." (Marcos 12:31). Muli, nagbanggit si Jesus mula sa Lumang Tipan. (Levitico 19:18). Napakaraming nasasabi sa napakakaunting salita. Ipinapakita ng Bibliya ang isang Diyos na mapagmahal, maawain, at puno ng pag-ibig, na makikita sa Kanyang mga probisyon para sa kapakanan ng Kanyang mga nilikha. Pinapaalalahanan din ng Salita ng Diyos ang Kanyang mga nilikha na magmahál bilang kapalit, na naglalatag ng mataas na pamantayan sa

pakikitungo sa ating Maylalang pati na rin sa ating kapwa.

Ang Batas na ito ng Diyos ay hindi pa lubos na nauunawaan. Ang isang limitadong paglapit sa pamantayang ito ay matatagpuan sa mga sinulat ni Confucius, na nagsasaad na hindi dapat gawin sa iba ang hindi niya nais na gawin sa kaniya. Napakalaking kaibahan naman ang nakikita natin kapag inihambing ito sa mga Kasulatan! Ang isa , ay isang negatibong pahayag lamang; ang isa naman ay positibo: "Mahalin mo ang iyong kapwa gaya ng pagmamahal mo sa iyong sarili."

Sa katunayan, maraming aspeto ng batas ng Diyos ang nagpapatunay na ito ay mula sa Kanya. Napakaganda sana ng mundo kung ang mga tao ay may kakayahan at handang mamuhay ayon sa dalawang dakilang batas na ito. Mahal ng bawat isa ang Langitnang Ama nang buong puso at buong kaluluwa. Mahal ng lahat ang kanilang kapwa gaya ng pagmamahal nila sa kanilang sarili, at nagsisikap na paglingkuran sila sa tuwing may pagkakataon. Iyon ang magiging Paraiso. Salamat sa Diyos, ito ang ating katiyakan na magiging ganoon ang mundo balang araw, kapag naitatag na ang Mesiyanikong kaharian.